

Jeshua prostřednictvím Pamelý

*Drazí přátelé, já jsem Jeshua. Představuji Kristovskou energii, která se nyní na Zemi rodí ve vás a prostřednictvím vás. **Žádám vás, abyste si představili moji energii jako slunce.** Jen si vybavte skutečné Slunce, jež sálá představu života a síly. Můžete také vidět slunce jako symbol, jako obraz sebe sama, svého vlastního bytí a duše.*

Zaměřte své vědomí na pár okamžiků do středu tohoto Slunce a vstupte do něj svou představivostí – učiňte tak velmi klidně a tiše.

Vnímejte nezměrnou sílu tohoto energetického pole, kterým Slunce je, a vnímejte sami sebe ve středu tohoto ohromného vulkánu energie.

Pocíťte ticho a pokoj, který tu je, a spontánní povahu této záře, která se odehrává samovolně: Slunce vyzařuje své světlo ven bez námahy.

Odpočívejte obklopeni světlem ve středu tohoto Slunce a pocíťte, jak náležité a přirozené je, že jste tímto zdrojem síly nesení. Toto světlo je tu pro vás, protože vy jste, ve své podstatě, sami sluncem. Dovolte sami sobě uvolnit se a ponořit se do tohoto světla. Nechť vás toto světlo zahálí jemným a milujícím způsobem: velmi proudícím, hřejivým, ale nikoli spalujícím. **Dovolte tomuto světlu zcela proudit skrze vás a připomenout vám, kdo jste: duše, slunce, hvězda ve všech buňkách svého těla.**

Dovolte každé buňce ve svém těle, aby byla naplněna tímto léčivým světlem vaší duše-sluncem.

Můžete nalézt střed tohoto slunce, své hlavní jádro, kdykoli se ve svém každodenním životě vrátíte do TEĎ tím, že přivedete svou pozornost zcela do přítomnosti. Když jste zaměstnáni minulostí nebo budoucností, odcházíte z tohoto centra a ztrácíte spojení se svým světelným zdrojem, jenž vás nese.

Co však ono TEĎ ve skutečnosti je?

Jste žádáni, abyste byli v TEĎ v okamžiku, v přítomnosti, ale co to je v realitě? Jakmile o tom jednou mluvíte, je to pryč. TEĎ není minuta, ani sekunda. Nemůže být ve skutečnosti pojmenováno jako jednotka času. TEĎ se vám vyhýbá, když chcete určit, co to je. Neexistují žádné omezující hranice času, kdy je TEĎ.

TEĎ vzdoruje běžným způsobům myšlení.

V pozemském smyslu můžete na čas spoléhat a počítat ho – je zde 24 hodin denně, 60 minut za hodinu, 7 dní v týdnu, atd.

Způsob nahlížení na čas není lidskému duchu přirozený

TEĎ je osvobozeno od času

– cožpak ho může jednotka času popsat? Lidská mysl nemůže zahrnout či pochopit TEĎ, neboť není předmětem logiky myšlení, přestože je skutečně pochopitelný vašim pocitem.

Vy víte, jaké to je ztratit sami sebe v okamžiku. Například v okamžiku požitku.

Mohly být chvíle, kdy jste zažívali něco krásného a zároveň jste si uvědomovali, jak výjimečný tento čas je. Byli jste vědomí a zcela otevření zkušenosti, která rezonovala a proudila vašim tělem, duší a pocity.

Když se to stane, jste jedním s tímto prožitkem, jste jedním s tímto TEĎ

vy jste TEĎ!

Když jste v TEĎ, jste taktéž ve středu svého slunce, své duše a všechny změny se odehrávají ze středu jádra uvnitř vás. Dnes jsme hovořili o strachu a o tom, jak cítíte úzkost,

když jste mimo své jádro a pryč ze svého středu.

Strac

h je často spojen s myšlením ve spočitatelném čase, s minulostí a s budoucností:

„Co se stane? Co se pokazí?“

Předvídání budoucnosti ze strachu je velmi lidské, ale může se tak dít jen tehdy, když jste se pohnuli ze svého středu, z TEĎ.

Být v TEĎ znamená, že všechna vaše vnitřní síla se setkává a sjednocuje a vy to činíte tak, že jste zcela přítomni ve svém těle, duši a pocitech.

Rád bych řekl ke konceptu času něco víc, jak vás může zastrašovat a děsit. Během posledních pár desetiletí bylo mnoho předpovědí o jistých datech, které leží v budoucnosti. Čas je tak viděn jako druh linie, která běží z přítomnosti směrem k budoucnosti, a na tomto základě se mohou jisté události stát neměnnými. Přijetím této představy času byste pak mohli být schopni připravit se na nadcházející události a můžete tak učinit jak ze strachu, tak z víry.

Je to však pravdivý obraz? Je budoucnost skutečně přímou linií, na které jsou věci pevně stanovené v místě? Je budoucnost souhrnem všech těch hodin, dnů a měsíců, které leží před vámi? Nebo je to zcela omezující způsob pohledu na čas a budoucnost?

Vy, kdo jste zde a kdo to posloucháte, víte, že existuje víc živého, než co je právě ve světě viditelné. Vidíte formy věcí – něčí tělo, stromy, zvířata nebo dokonce rostliny a kameny – **vy však cítíte, že existuje něco uvnitř všech těchto věcí, co není viditelné očím a fyzickým smyslům.**

Cítíte tam něco tajemného, vnitřní život, který vytváří unikátního jedince či věc. Víte, že se musíte podívat hlouběji než jen na povrch věcí, a víte také, jaké to je prožívat radost, když pronikáte do jejich vnitřního světa, který je také uvnitř vás. To je skutečný život. To je realita všech věcí. Vnějšek je jen projevem tohoto vnitřního světa.

Co tedy pak čas? Když pohlížíte na čas jako na linii měřitelných jednotek nebo časových úseků – dny, týdny, měsíce, roky – **pak nahlížíte na čas pouze zvnějšku.**

Z pohledu, ze kterého můžete měřit hodinami nebo pravítkem.

Ale čas viděn zevnitř, jako prožitek

, je něco zcela odlišného.

Tento vnitřní pohled je zcela zřejmý, když vezmete v úvahu pojetí TEĎ. Pojetí TEĎ nemůže být založeno na hodinách či kalendáři. Je založeno na vaší vědomé přítomnosti, na vašem uvědomění. Podle vašeho vnitřního vnímání času může čas plynout velmi rychle nebo pomalu, nezávisle na tom, jak tikají hodiny. „Vnitřní čas“ se může zastavit, když zažíváte blaženost a natáhnout do nekonečna, když se nudíte. Vnitřní čas proudí podle toho, jak věci prožíváte.

Co tedy budoucnost a minulost? Jaká je jejich skutečnost, když je na ně pohlíženo zevnitř a ne zvnějšku?

Znovu si na chvíli představte, že jste v jádru slunce své duše, kde v jeho nehybném středu neexistuje žádný čas – je tam jen věčnost. Ačkoli existuje pohyb ve formě paprsků vyzařujících ven,

je zde pravěká esence, která je vždy právě zde.

Můžete ji nazvat božským vědomím, když si přejete, ale je to Věčný Život a je tam uvnitř vás taktéž, hluboko ve vašem středu.

Slunce vysílá paprsky a představte si, že jste přítomni v těchto paprscích, které bez námahy vyzařují z vašeho slunce. Jakoby jste těmito paprsky mohli projevit sami sebe v mnoha životech a být kdekoli ve vesmíru. Mohli byste říct, že každý paprsek je život v čase a prostoru, ve

kterém jste nabrali určitou formu: tělo.

Máte prožitky v tomto těle, to ale má začátek a konec, narodilo se a umřelo. Je smrtelné. Žítím v takovém těle, zaměřením na čas, se stáváte biologicky vědomí a jste pod vlivem konceptu času.

Začínáte vnímat věci na základě určitosti

**1
avšak**

váš skutečný střed

je ve středu vašeho slunce

a vy, jako to slunce, vyzařujete nespočet paprsků, které jsou možnými manifestacemi vás samých v budoucnosti – potencionálními životy a vyjádřením sebe sama

Budoucnost není pevně stanovená. Ačkoli je každá časová osa velmi reálnou možností v TEĎ, vy si vybíráte jednu, kterou aktivujete a uskutečníte ve svém světě.

Podívejme se tímto způsobem také na chvíli na minulost. Domníváte se, že existuje jen jedna časová osa, která běží z minulosti do TEĎ, avšak viděno ze středu vašeho slunce, není tomu tak. Za vámi leží celá

řada časových os

některé, které byly aktivovány vámi a vašimi volbami, a mnoho jiných, které leží tak říkajíc v nečinnosti, ale které mohou být stále aktivovány někdy ve vaší budoucnosti.

Minulost není neměnná a „skončená“: můžete přetvořit minulost tím, že přehodnotíte prožitky, které jste měli, tím, že na ně vzájemně působíte z přítomnosti.

To je možné, protože minulost není něco mimo vás, není to bod na linii.

Abych objasnil tuto záležitost, **dám vám příklad**. Předpokládejme, že jste se cítili zarmoucení svým dřívějším vztahem se svou matkou či otcem. Že jste se cítili neuznaní za to, kým jste byli, a zažívali jste v tomto vztahu strach a nedostatek bezpečí. Věříte, že váš život byl určován touto minulostí, a cítíte se kvůli tomu jako oběť. Cítíte

, že jste se přetvořili v to, kým nyní jste částečně kvůli svým rodičům, jako výsledek vaší výchovy.

Předpokládejte však, že se během svého života noříte do svého vědomí přes proces vnitřního růstu. Činite spojení se svou duší a vstupujete do jádra toho, kdo jste, do slunce uvnitř vás. Prostřednictvím tohoto procesu si nyní tvoříte mnohem širší perspektivu svého života.

Nyní například vidíte své rodiče v souvislosti s **jejich** minulostí, a nyní vidíte **jejich**

bezmocnost a

jejich

představy strachu a negativních přesvědčení.

Ve svém srdci máte odpuštění.

Tato širší perspektiva vám pomáhá cítit se postupně méně jako oběť svých rodičů. Kromě toho začínáte vidět, že existuje část vás, která nebyla ve skutečnosti nikdy dotčena tím, co se vám stalo, část, která je celistvá a nepoškozená. Čím dál tím víc cítíte svou vlastní samostatnost a nezávislost.

A čím více se během svého života spojíte s tímto středem slunce uvnitř sebe, tím snazší pro vás bude propustit minulost

jako je třeba vztah s vašimi rodiči. Způsob, jakým jste prožívali tento vztah, byl jen jedním paprskem, jednou možnou časovou osou, a

tím, že měníte své vědomí, kým skutečně jste, můžete se přesunout k jiné zkušenosti v minulosti a k jiné časové ose.

Nyní jste schopni pohlížet na vztah s vaší matkou a otcem z perspektivy vaší duše, o které jste jako dítě nevěděli. Jelikož jste nyní více ve svém středu jádra, jste schopni vnímat své rodiče v jiném světle, něžnějším a shovívavějším způsobem. **Můžete vysvětlit svému dítěti uvnitř, jak vám jisté bolestivé zkušenosti pomohly růst a jak si vaši rodiče nebyli vědomi bolesti, kterou způsobili.**

Vaše přítomné vědomí přetváří minulosti tím, že osvobozuje energii uvnitř vás, která tím byla uvězněna.

Vytváříte doslova novou časovou osu v minulosti,

kteřá ovlivní váš současný vztah s vašimi rodiči. Pocítí ve vás rozdíl a pokud jsou tomu otevřeni, váš vztah se změní k lepšímu. Otevřeli jste minulost prostřednictvím svého nového vnímání a tudíž jste vytvořili novou časovou osu, v níž existuje více pochopení a lásky.

To je reálná možnost.

S vašim vědomím protrháváte čas. Čas za vámi není pevně stanovený a uzavřený. Minulost není ve skutečnosti skončena. Ať už jste prožili ve své minulosti cokoli, dokonce i traumatické události, jež vás hluboce ovlivnily, z přítomnosti jsou k dispozici otevřené možnosti, které přináší útěchu, lásku a povzbuzení sobě sama *v minulosti.*

Minulost je jako mnoho slunečních paprsků, jež přicházejí z vašeho jádra a se kterými můžete stále učinit spojení, pakliže jdete do středu tohoto Slunce.

Můžete přetvořit svou vlastní minulost – osvětlit a rozjasnit ji – tím, že pohlížíte na to, kým jste byli, a na lidi, kteří byli kolem vás, s větším pochopením. Když tak činíte, současně přetváříte minulost a stejně tak vytváříte novou budoucnost, protože

vržením světla na minulost a pozměněním energie, jež z minulosti nesete, vám aktivuje novou a zářivější budoucnost.

Ani minulost ani budoucnost není pevně stanovena. Obě můžete ovlivňovat z momentu

TEĎ

a můžete tak činit nejsilněji tehdy, když jste ve svém středu, což znamená, že jste spojeni se svou duší.

Kde stojíte v TEĎ je prožitek – žití, tvořivý moment – nikoli pomlčka na pravítku, ani na časové ose. Ze studnice TEĎ pramení všechny časové osy. TEĎ je tam, kde jste v přítomné chvíli – TEĎ je to, kde jste svou plnou pozorností. Jakmile věnujete pozornost této nejosvícenější a nejvíce přítomné části sebe sama – svému jádru, své duši, svému vědomí – pak z tohoto slunečního středu vyzařujete směrem k minulosti,

tak

i k budoucnosti, a vše se spojuje. Čas

není

přímkou, můžete si ho lépe představit jako spletitou 3D pavoučí síť, rozprostírající se všemi směry jak k minulosti, tak k budoucnosti.

A co můžete učinit s touhle znalostí v současnosti, ve svém každodenním životě?

Můžete si být vědomi své vlastní síly a potenciálu. Vše je v dosahu vaší vlastní síly, jak minulost, tak budoucnost. Neexistuje žádná síla mimo vás. Žádná síla, která by určovala vaši budoucnost nebo říkala, jaká vaše minulost musí být – nic není předurčeno.

Vy jste stvořitelem, vždy a v každém momentu.

V tom smyslu jste mistrem nad svou vlastní minulostí a budoucností. Jestliže zůstanete ve svém jádru, můžete se držet tohoto vědomí, tohoto zdroje světla. V nepřetržitém naplňování

tohoto zdroje leží vaše důvěra, bezpečí a odevzdání.

Když jste ve středu tohoto slunce, víte, že se mu můžete odevzdat – učinit tak, je pro vás zřejmé a přirozené.

Nicméně, jakmile jednou opustíte svůj střed a začnete přemýšlet: „Jak uteču své příšerné minulosti? Jak mohu v tomto světě, který je plný strachu a hrozby vytvořit svou budoucnost?“, už jste ze svého jádra venku.

Umění tohoto transformačního procesu je jít zpět do svého jádra, svého středu a nechtít vyřešit problémy přemýšlením

, ale hledat řešení zevnitř tohoto jádra, ze středu svého slunce, z **TEĎ – kde neexistuje žádný čas**

! Je to Domov, kde

jste tím, kým jste

, a kde neexistuje nic mimo vás, co vás určuje či drží od vašeho osudu.

Žádám vás, abyste si znovu představili, že jste ve středu tohoto zářivého slunce, kterým jste. Cítíte se zajedno se světlem a silou, která zde je, a je pro vás snadné tak činit, neboť toto slunce již existuje uvnitř vás. A nyní si představte, že někde v této síti paprsků vyzařující z

vašeho vnitřního slunce je časová osa z minulosti, která se potřebuje dostat více na světlo. Nemusíte cítit nebo vnímat něco konkrétního, jen si představte, že světlo z vašeho slunce

snadno naplňuje tuto temnou uličku z minulosti.

Může se stát, že zde nedokážete zcela roznítit světlo, ale světlo již na této časové ose učinilo spojení s minulostí, a tak k ní můžete přijít znovu, kdykoli tak chcete učinit.

Povězte těmto minulým událostem, které jsou nyní obklopeny vašim slunečním světlem:

„Vše, co potřebuje přijmout Světlo, přijímá toto světlo ode mě. Stará bolest a trauma, které chtějí být vyřešeny a propuštěny, nyní mohou vstoupit do mého Světla.“

Propusťte všechnu temnotu, kterou zde vnímáte –

vy jste Světlo!

Vy – fungující ze středu svého Slunce – jste osvoboditelem a léčitелеm minulosti a tudíž i stvořitelem budoucnosti.

Nyní běžte do budoucnosti. Budoucnost leží kolem vás jako ohromná 3D pavoučí síť s mnoha vlákny a vy jste v jejím středu.

Budoucnost není něco, co k vám přichází v zvenčí.

Vlákna této sítě pramení z vašeho srdce. Jsou spřádána bez námahy ustavičnými myšlenkami a pocity, které máte. Vnitřní stavy, mezi kterými kolísáte, vytvářejí nespočet možných časových os

. Nemusíte dělat nic zvláštního, abyste tak učinili –

děje se to jednoduše proto, že jste sluncem, které si nemůže pomoci jinak, než vyzařovat navenek.

Je ve vaší povaze být Stvořitelem.

Nyní požádejte budoucnost, požádejte tuto síť časových os, aby vám ukázala, jaké vlákno je pro vás v této chvíli nejjasnější.

Zeptejte se: „Na co se mám

nyní

zaměřit? Jaký směr mám

nyní následovat, abych mohl/a vstoupit do krásné a zářivé budoucnosti? Čeho si mám být

nyní vědom/a?“

Z vašeho středu tohoto slunce, jímž jste, vyvstane nutkání, buďte mu tedy otevření.

Vaše duše vás chce ujistit a povzbudit, abyste se spojili se silnou, krásnou budoucností, která již uvnitř vaší bytosti dřímá.

Uvědomte si, jak snadno k vám tato budoucnost přichází. Nemusíte se o ni snažit či o ni usilovat. Zůstaňte v Ted. Vnímejte ve svém srdci, jak energie této krásné, jasné budoucnosti již je vaší součástí. Tímto způsobem ji budete k sobě přitahovat s větší lehkostí. Vnímejte tuto krásnou budoucnost ve svém srdci a probudte ji jednoduše tím, že se na ni těšíte. Buďte otevření její milující vibraci. Pozvěte ji do svého srdce a do svých dlaní a skrze své otevřené dlaně ji nechte vytékat do Země. Dovolte, ať se tak děje – přirozeně zapustí kořeny.

Mějte důvěru ve svou budoucnost a vnímejte svou sluneční sílu hluboko uvnitř.

Vnímejte ji ve svém srdci, ve svém bříše, ve svých nohách. Dovolte této sluneční síle, aby se skrze vaše chodila zakořenila.

© Pamela Kribbe

www.jeshua.net

Překlad: Denisa Vaňková

www.jeshua.cz